

Avoin syli kai

Kristuksen avoin syli, joka kertoo armosta, rakkaudesta ja toivosta on Suomen Lähetyseuran toiminnanjohtaja Rolf Steffanssonin elämän ja teologian perusta.

Siihen hän on kasvanut lapsuuden kotikirkkossaan, Sipoon alttaritaulun äärellä.
- Tulkaa luokseni te työn väsyttämät, Steffansson siteeraa Markuksen evankeliumin jaetta. Kristinusko merkitsee minulle avointa syyliä. Tätä haluaisin edustaa, hän jatkaa.

Lapsuudenkodin lähetysmyönteisessä ilmapiirissä hän kiinnostui jo nuorena kansainvälisistä asioista.

NÄKÖALAPAIKALLA TANSANIASSA

Steffansson toimi ensimmäiset työvuotensa pappina Porvoossa, kunnes **Erkki Helminen** Lähetyseurasta otti yhteyttä. Tansaniaan etsittiin pappia.

Steffanssonit lähtivät lähetystyöhön 1994 ja toimivat Tansaniassa kaikkiaan 10 vuotta. Rolf Steffanssonin tehtävänä oli aluksi perusseurakuntatyö ja myöhemmin hän toimi aluepäällikkönä. Hänen vaimonsa toimi opettajana ja oli mukana koulun ala-asteen luokkien perustamisessa.

- Koin Tansaniaan lähdön johdatusena. Perusseurakuntatyössä näin, miten kirkko toimii ja aluepäällikkönä sain näköalan kirkon kokonaisuuteen.

Tansanialaiset kertoivat heille tarvitsevansa ensisijaisesti klinikan ja

kouluja. Kun pohdittiin seurakunnan nuorisotyötä, he korostivat nuorten työllistymisen tarvetta.

- Tansanian vuodet muovasivat ajatteluani. Näin ja ymmärsin, miten luontevasti ja kiinteästi kirkko on mukana ihmisen koko elämässä.

Voimakkaasti kasvavalla Tansanian luterilaisella kirkolla on nykyisin noin 6,5 miljoonaa jäsentä ja 24 hiippakuntaa. Se ylläpitää 20 sairaalaa, satoja kouluja sekä kolmea yliopistoa.

- Kun kysymme, millainen kirkko kasvaa, vastaus löytyy Tansaniasta: Sellainen kirkko, jossa voi kokea, että kirkko välittää minusta. Sellainen kirkko, joka tietää, mitä ihminen tarvitsee hyvään elämään.

Steffanssonin visiot nousevat hänen Tansanian kokemuksistaan. Ruandan kansanmurhaa läheltä seuranneena hän näki myös, miten kirkolla on vastuu rauhan luomisessa, vastakkainasettelun vähentämisessä ja dialogin luomisessa.

- Kirkolla on mahdollisuus vaikuttaa maailmassa toivon ja ihmisoi-keuksien välittäjänä. Vahvuutemme on siinä, että tunnemme paikallisten ihmisten tarpeet, jolloin voimme toimia kanavana yhteistyölle. Rauhantyössä avaimet ratkaisuihin ovat aina paikallisella tasolla.

Steffanssonin mukaan Tansanialla

KUVA JARMO KULONEN

saattaisi olla nyt meille suomalaisille neuvoja myös siihen, miten eriarvoisuuden kasvua voisi täällä vähentää.

JUMALALLE OVAT KAIKKI RAKKAITA

Rolf Steffansson on toiminut Lähetyseuran ulkomaantyön johtajana vuodesta 2008 ja viimeiset kaksi vuotta myös varatoiminnanjohtajana. Tämän vuoden alussa hän aloitti Lähetyseuran toiminnanjohtajana. Edellinen toiminnanjohtaja **Seppo Rissanen** jäi eläkkeelle viime syksynä.

Suomen Lähetyseura määrittelee toimintaansa ja tavoitteitaan seuraavasti:

kille

KUVA MIKAEL GRÖNROOS

Sipoon kirkon alttaritaulu on Alexandra Frosterus-Sältinin tekemä jäljennös tanskalaisen kirkkomaalarin K. H. Blochin taulusta "Tulkaa minun tyköni".

"Suomen Lähetysseura on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kansainvälinen toimija. Se toteuttaa seurakuntien missiota, kokonaisvaltaista lähetystyötä sanoin ja teoin.

Kirkon sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta lähes 160 vuotta. Positiivinen, pysyvä muutos kehittyvissä maissa on tavoite, johon työmme tähtää.

Teemme työtä 30 maassa yli sadan kumppanikirkon ja -järjestön kanssa.

Kehitysyhteistyöhömmä sekä rauhan ja sovinnon hankkeisiin saamme ulkoministeriön tukea. Kehitysyhteistyötä teemme 13 maassa."

(www.suomenlahetykseura.fi)

- Lähetysseuran keskeinen arvo on lähimmäisenrakkaus. Työmme perustuu Jumalan rakkauteen, jonka kohteena on jokainen ihminen ja koko luomakunta. Lähimmäisenrakkaus kutsuu meitä poistamaan raja-aitoja, puolustamaan heikkoja ja jakamaan omastamme, Steffansson toteaa.

RAJOJA EI OLE

Pitäisikö Lähetysseuran keskittyä ensisijaisesti vain hengelliseen työhön?

Steffansson on teologian opinnoissaan perehtynyt Uuden testamentin eksegetiikkaan ja erityisesti Luukkaan evankeliumiin. Jeesuksen esittämässä vertauksissa, kuten laupias samarialainen- ja tuhlaajapoika-kertomuksessa on hänen mielestään nähtävissä Jumalan hyväksyvä ja rajoja ylittävä armo.

- Kristus lähettää meitä tuomaan halveksituille, alas poljetuille ja toivottomille toivoa.

Pienet asiat ja askeleet vakuuttavat häntä toivosta. Toivon merkkejä tuovat myös yhteistyökumppaneiden

KUVA MIKAEL GRÖNROOS

kertomukset esimerkiksi Pakistanista.

- Vaikka kristityt elävät siellä vaikeassa asemassa, yhteistyökumppanimme uskovat, että heidän tehtävänsä on todistaa Jumalan hyvyydestä siinä ympäristössä. Jos he uskovat, on meidän tehtävämme myös uskoa ja toivoa.

Toivon mahdollistaminen edellyttää Steffanssonin mukaan pitkäjänteistä työtä, mutta myös mahdollisuutta toimia nopeasti.

- Visioni on Lähetysseuran rauhanrahaston perustaminen, jonka turvin voidaan nopealla aikataululla tukea niitä tahoja, jotka toteuttavat rauhan ja sovinnon prosesseja.

Esimerkkinä hän kertoo Zimbabwesta, missä ekumeeninen neuvosto on ollut ajoissa hereillä ja eri puolueita, kirkkoja ja kansalaisjärjestöjä on koottu neuvotteluihin jo ennen viime marraskuun vallankaappausta.

- Kehitysyhteistyö on tärkeää. Toivon, että tulevissa vaaleissa ääniä annetaan niille, jotka kannattavat kehitysyhteistyötä ja jotka haluavat Suomen edistää oikeudenmukaisuutta, rauhaa ja sovintoa maailmassa.

KANNATTAAKO VILLASUKKIEN KUTOMINEN?

”Kaikki alkaa Jumalan jakamisesta. Kirkkaimmin Jumalan jakaminen näkyy Jeesuksen ristillä. Risti tekee uskostamme ainutlaatuisen. Siinä Jumala jakaa omastaan niin, että meillä kaikilla olisi elämä. Jumala ei köyhtynyt jakamisesta. Elämä voitti ja me tulimme kaikki osallisiksi siitä. Kristityn elämä on lahjojen jakamista eteenpäin. Me elämme Jumalan lahjoista, ja murramme fyysisen ja hengellisen leivän lähimmäisemme kanssa”, Rolf Steffansson sanoi seurapuheessaan Sotkamon herättäjäjuhilla 2015.

Hän otti esille myös Kalajoen kärkevät 1838-39, missä heränneitä syytettiin varojen keräämisestä pakanalähetykselle. ”Kaukaisen lähimmäisen auttamisen katsottiin lisäävän vain auttajien köyhyyttä. Oikeuden tuomiolla jakamisen halua ei kuitenkaan saatu loppumaan. Joidenkin vuosien jälkeen se kantoi hedelmää Suomen Lähetysseuran perustamisena.”

Kun epäillään, kannattaako enää sukkiin kutominen, tuottaako lähe-

-Kristinusko merkitsee minulle avointa syliä. Tätä haluaisin edustaa, Suomen Lähetysseuran toiminnanjohtaja Rolf Steffansson kertoo.

tystyö tulosta, rohkaisee Steffansson esimerkillään Namibiasta. Siellä pitkäjänteinen ja kärsivällinen työ on muuttanut maata ja koko ja maailmaa. Lähetystyö on kantanut hyvää hedelmää.

- Lähetysseura on kiitollinen Herättäjä-Yhdistyksen sitoutuneesta yhteistyöstä. Rukoileminen lähetystyön puolesta vaikka Siionin virsiä veisaamalla on myös edelleen tärkeää, Steffansson vakuuttaa.

Johanna Sointula